

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, III Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Monika Podgórska – Sulecka

Protokolant: Renata Jędrasik

przy udziale Prokuratora: Krzysztofa Szczerby

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 28.10.2014 r., 29.01.2015 r.

sprawy T. K. – s. T. i J. z d. P., ur. (...) w W. oskarżonego to, że w dniu 15 lutego 2014 r. w W. na ulicy (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, określone w art. 45 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że prowadził pojazd m-ki B. nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości: I badanie – 0,81 mg/l, II badanie – 0,84 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu z płuc, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego T. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100,00 (stu) zł;

I. na podstawie art. 42 § 2 kk, art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

II. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 3000,00 (trzech tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego kwotę 1000,00 (tysiąca) zł tytułem opłaty oraz kwotę 1180,68 (tysiąca stu osiemdziesięciu 68/100) zł tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu ujawnionego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

w dniu 15 lutego 2014 r. T. K. spożywał alkohol, około godz. 8:00 rano wsiadł do swojego samochodu m - ki B. o nr. rej. (...) i pojechał na ul. (...) w okolicy znajdującego się tam sklepu (...). T. K. zatrzymał samochód przed przejściem dla pieszych, nie wyłączył silnika i z trudem wysiadł z pojazdu, a następnie zaczął iść chwiejnym krokiem w stronę sklepu. Powyższe obserwowali K. T. oraz A. G. - nie umundurowani funkcjonariusze Policji, którzy przebywali w tamtym momencie w okolicy. T. K. wszedł do sklepu i skierował się w stronę stoiska z alkoholem, K. T. wezwał zatem na miejsce patrol Policji. T. K. po dokonaniu zakupów wracał z nimi do samochodu, gdy podszedł do niego K. T. uniemożliwiając mu wejście do pojazdu. Na miejsce po chwili przyjechał patrol zmotoryzowany Policji w składzie funkcjonariusze sierż. szt. P. P. (2) oraz sierż. szt. M. K.. Funkcjonariusze zatrzymali T. K. i przewieźli do (...) W. III.

Na komisariacie T. K. został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu za pomocą alkometru z wynikiem pozytywnym 0,81 mg/l w pierwszym i 0,84 mg/l w drugim badaniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego T. K. (k.23 – 23v, k. 119 – 120, k. 137 - 138), zeznań świadków P. P. (2) (k. 7v, k. 120 - 121), A. G. (k. 8v, k. 121) oraz K. T. (k. 9v – 10, k. 122), a także dokumentów w postaci: notatka k 1, protokół badania k. 2 – 3, 19, opinia sądowo – psychiatryczna k. 102, 116, 244, dane o karalności 132, 133,142, wywiad środowiskowy k. 135 – 136, które Sąd ocenił jako odpowiadające rzeczywistemu stanowi rzeczy, wobec braku jakichkolwiek wątpliwości co do ich prawdziwości, tym bardziej że żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

oskarżony **T. K.** na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w krótkich wyjaśnieniach podał okoliczności jego popełnienia. Oskarżony wyjaśnił, że w dniu 15.02.2014 r. spożywał alkohol pół godziny przed wyjazdem samochodem, który to jedynie chciał wstawić do garażu. W postępowaniu przed Sądem oskarżony także przyznał się do zarzucanego czynu i wyjaśnił, że feralnego dnia samochodem przejechał małą odległość, a alkohol pił, gdyż był po ciężkim dyżurze, na którym zmarł mu pacjent.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i przed Sądem. Wyjaśnienia te zostały potwierdzone wiarygodnymi dowodami w postaci zeznań świadków, którzy dokonali ujęcia oskarżonego oraz protokołami z badania stanu jego trzeźwości. Kwestia czasu i ilości spożytego alkoholu przez oskarżonego nie miała większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, toteż Sąd nie przeprowadzał na tą okoliczność żadnych dodatkowych dowodów, w ocenie Sądu istotne było, iż oskarżony w czasie prowadzenia pojazdu znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Cennym źródłem informacji dla ustalenia stanu faktycznego sprawy były zeznania naocznych świadków zdarzenia **K. T.** oraz **A. G.**. Świadkowie ci klarownie i spójnie opisali okoliczności ujęcia oskarżonego poruszającego się w okolicy ul. (...) w dniu zdarzenia samochodem oraz stan oskarżonego w tym czasie. Świadkowie przede wszystkim jasno wskazali, iż oskarżony wysiadł z trudem z pojazdu, którym wcześniej poruszał się po ulicy. Dodatkowo świadek K. T. uwypuklił, iż oskarżony wysiadając z samochodu miał znaczne trudności z poruszaniem się oraz, że ma pewność, że oskarżony nie spożywał alkoholu w sklepie. Zeznania te Sąd ocenił jako prawdziwe, albowiem były konsekwentne, a także składały je osoby obce dla oskarżonego, nie mające żadnego interesu w jego fałszywym obciążaniu. Świadkowie także przed Sądem potwierdzili składane wcześniej zeznania. Sąd dał wiarę także spójnym i logicznym zeznaniom świadka **P. P. (2)**, które znalazły potwierdzenie w późniejszym badaniu stanu trzeźwości oskarżonego. Świadek ten nie widział zdarzenia jednak dokonywał zatrzymania oskarżonego i badania stanu jego trzeźwości. Należało mieć również na uwadze, iż oskarżony przyznając się do winy także nie kwestionował przebiegu zdarzenia.

Wreszcie w nawiązaniu do powyższego zważyć wypada, że zeznania świadków i wyjaśnienia oskarżonego, znajdują pełne potwierdzenie w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego, urządzeniem elektronicznym, z dnia 15.02.2014 r. Z jego treści wynika, że oskarżony T. K. w chwili zatrzymania znajdował się w stanie nietrzeźwości. Przedmiotowe badanie ma pełną wartość dowodową, albowiem zostało przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami urządzeniem typu alkometr A2.0/04 o nr fabrycznym (...) posiadającym ważne świadectwo wzorcowania, którego kopię załączono do akt sprawy (vide k. 3). Rzetelność i legalność pomiarów nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości. Badania dokonano dwukrotnie w krótkich odstępach czasu o godzinie 09:40 i 09:42 uzyskując pomiar 0,81 mg/l przy pierwszym oraz 0,84 mg/l przy pomiarze drugim.

Z opinii sądowo – psychiatrycznej oraz opinii uzupełniających sporządzonych przez biegłych psychiatrów E. B. i B. P. wynika, iż poczytalność oskarżonego zarówno w czasie zarzucanego mu czynu, jak i badań nie była w żaden sposób ograniczona. Biegłe wskazały jedynie na rozpoznanie u T. K. zespołu uzależnienia od alkoholu. Powyższe opinie Sąd ocenił jako rzetelne, odpowiadające wymogom wiedzy i w pełni wyczerpujące, a zatem stanowiące pełnowartościowy dowód w sprawie.

Z przeprowadzonego wobec oskarżonego wywiadu środowiskowego także wynika, iż oskarżony znacznie nadużywał alkoholu jednak poddaje się terapii leczenia uzależnień.

Sąd dokonał następującej oceny prawnej czynu oskarżonego:

mając na uwadze powyższe, w świetle ujawnionego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należy, że wina oskarżonego T. K. nie budzi żadnych wątpliwości i została udowodniona w całości.

Oskarżony swoim zachowaniem polegającym na prowadzeniu w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczającym 0,25 mg/l wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego określonego w art. 178a § 1 kk. Przepięstwo ujęte w powołanym przepisie polega bowiem na kierowaniu pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym wodnym lub powietrznym, w sytuacji gdy kierujący znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Natomiast stosownie do art. 115§16 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Z kolei w myśl art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy prawo o ruchu drogowym zabrania się kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, czego dopuścił się oskarżony krytycznego dnia.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala stwierdzić, iż oskarżony popełniając przedmiotowe przestęstwo działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim i miał pełną świadomość, iż kierując samochodem po uprzednim spożyciu alkoholu, dopuszcza się naruszenia obowiązujących przepisów prawa. Oskarżony jako osoba dorosła i w pełni poczytalna miał również świadomość, że kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości jest zabronione. Oczywistym jest, iż zachowanie przestępcze jakiego dopuścił się oskarżony godziło w istotne dobro chronione prawem jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Stopień szkodliwości społecznej przestęstwa popełnionego przez T. K. jest zatem znaczny. Należy mieć bowiem na uwadze, iż wynik badania jego stanu trzeźwości wskazuje na znaczny stopień upojenia, co potwierdzają także zeznania naocznych świadków zdarzenia.

Sąd jako okoliczność łagodzącą odpowiedzialność karną oskarżonego przyjął jego dotychczasową niekaralność. Pomimo powyższego Sąd nie znalazł jednak podstaw do zastosowania wobec oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania karnego przede wszystkim ze względu na znaczną społeczną szkodliwość jego czynu. Trzeba bowiem podkreślić, iż zachowanie oskarżonego zagrażało nie tylko jemu samemu ale także innym uczestnikom ruchu. Co więcej, oskarżony będący, jak wynika z akt sprawy (opinia sądowo – psychiatryczna, wywiad środowiskowy), osobą uzależnioną od alkoholu, która jest już po kilku kuracjach odwykowych, powinien mieć chociażby elementarną wiedzę, że nawet mała ilość alkoholu wpływa destrukcyjnie na zdolność koncentracji i technikę jazdy samochodem. Oskarżony jako wykonujący zawód zaufania publicznego winien przestrzegać przepisów prawa i swoją postawą dawać dobry przykład społeczeństwu. Mając zatem na uwadze stopień zawinienia oskarżonego, społeczną szkodliwość jego czynu oraz powołane okoliczności łagodzące, Sąd uznał, iż sprawiedliwą, wyważoną i uwzględniającą elementy przedmiotowe jak też podmiotowe charakteryzujące czyn oskarżonego, a nadto cele ogólnie oraz indywidualnie - prewencyjne będzie kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych. Tak orzeczona kara w swojej istocie z pewnością spełni swoje cele, a jej surowość powstrzyma oskarżonego od popełniania podobnych czynów w przyszłości.

Na podstawie art. 42 § 2 kk, art. 43 § 1 kk, wobec obligatoryjnego zobowiązania ustawowego, Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Sąd wziął pod uwagę w szczególności zasady prewencji szczególnej, tj. konieczność zapobieżenia popełniania przez oskarżonego podobnych czynów zabronionych w przyszłości. Rozmiar orzeczonego zakazu wynika przede wszystkim ze stosunkowo znacznego stopnia upojenia alkoholowego oskarżonego, co stanowiło realne zagrożenie dla życia i zdrowia pozostałych uczestników ruchu drogowego, jak również z samego charakteru czynu oskarżonego.

Dodatkowo Sąd, w oparciu o art. 49 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego T. K. świadczenie pieniężne w kwocie 3000,00 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd miał tu na uwadze charakter czynu oskarżonego i uznał, że wobec porzestania na wymierzeniu oskarżonemu kary grzywny, zasadnym będzie, aby poniósł

on dodatkowy ciężar finansowy swojego wysoce naganego zachowania. Jednocześnie kwota owego obciążenia winna zostać przekazana na rzecz instytucji powołanej między innymi do pomocy ofiarom wypadków spowodowanych przez nietrzeźwych kierowców.

Reasumując, w ocenie Sądu tak orzeczona kara grzywny, połączona z zakazem prowadzenia pojazdów i świadczeniem pieniężnym jest w pełni adekwatna do stopnia winy oskarżonego i spełni swoje cele prewencji generalnej i indywidualnej.

Sąd, mając na uwadze stan majątkowy oskarżonego, ponadto, na podstawie artykułu 627 kpk obciążył oskarżonego opłatą sądową w wysokości 1000,00 zł oraz pozostałymi kosztami procesu w kwocie 1180,68 zł.